

ved indkomstårets udgang vil afvige væsentligt fra, hvad der er lagt til grund ved den foreløbige skattesvarelse, jfr. bestemmelsen i stk. 2.

Reglerne i § 53 må ses som et led i bestræbelserne for at få de foreløbige skatter til at svare til de endelige skatter. Dette er også i skatteyderens interesse, og der ses ingen grund til, at skattemyndighederne skulle være afskåret fra at ændre forskuds-kattegrundlaget i indkomstårets løb. Hvis den foreslåede ændring tager sigte herpå, kan den derfor ikke tiltrædes.

Ændringsforslaget skal muligvis forstås således, at skatteyderens begæring om ændring af forskudsskattegrundlaget skal imødekommes uden videre. En sådan ordning må forekomme uheldig. Det må være rimeligt, at begæringen om ændring som efter forslaget er undergivet skattemyndighederens prøvelse.

Spørgsmål 32:

Med spørgsmål 31 tilsigtedes den ændring, at skatteyderens begæring om ændring af forskudsskattegrundlaget skulle imødekommes under de i § 53, stk. 1 og 2, anførte betingelser. Under henvisning hertil bedes spørgsmålet overvejet på ny.

Svar af 14. februar 1967:

Det kan tiltrædes, at en begæring fra den skattepligtige om ændring af forskudsskattegrundlaget skal imødekommes under de i bestemmelsens stk. 1 anførte betingelser, også når begæringen fremsættes i indkomstårets løb.

Denne ordning vil formentlig være fastslået, hvis bestemmelsen i stk. 3 formuleres således:

„Stk. 3. I løbet af den periode, hvori skattekortene, bikortene og skattebilletterne skal benyttes, kan den skattepligtige under de i stk. 1 anførte betingelser forlange grundlaget for den foreløbige skattesvarelse ændret med fremtidig virkning. I løbet af den nævnte periode kan skattemyndighederne under de i stk. 2 anførte betingelser på tilsvarende måde ændre grundlaget for den foreløbige skattesvarelse.“

Spørgsmål 33:

Hvorledes vil ministeren stille sig til et ændringsforslag, hvorefter i § 55 ordene

„kan skattemyndigheden bestemme, at det beløb, som efter myndighedens skøn er betalt for meget, straks skal tilbagebetales“ ændres til: „skal det beløb, som efter myndighedens skøn er betalt for meget, straks tilbagebetales“?

Svar af 1. februar 1967:

Såfremt bestemmelsen skal ændres, må det foretrækkes, at ordene „kan skattemyndigheden bestemme, at det beløb, som efter myndighedens skøn er betalt for meget, straks skal tilbagebetales“ ændres til: „tilbagebetales det beløb, som efter skattemyndighedens skøn er betalt for meget, straks“.

Spørgsmål 34:

Kan der ud over det i bemærkningerne til lovforslaget anførte gives nærmere oplysning om indholdet af de regler, der agtes fastsat med hjemmel i § 57, stk. 1 og 3?

Svar af 1. februar 1967:

Den nærmere udformning af de nævnte regler forudsætter bl. a. forhandlinger med de interesserede myndigheder og organisationer, og der kan derfor ikke gives oplysning ud over det i bemærkningerne anførte, jfr. side 48, sp. 2, og side 95, sp. 2.

Spørgsmål 35:

Kunne det ikke være rimeligt at sidestille lørdage med helligdage i §§ 58 og 61?

Svar af 15. februar 1967:

§§ 58 og 61, stk. 4, vedrører indbetaling af B-skat og restskat, og det bestemmes heri bl. a., at når sidste rettidige betalingsdag falder på en helligdag, udskydes betalingsfristen til den følgende hverdag.

Ved lov af 30. november 1965 ændredes gældsbrevslovens bestemmelser om rettidig betaling, således at når sidste rettidige betalingsdag ifølge et gældsbrev falder på en helligdag eller en lørdag, udskydes sidste rettidige betalingsdag til den følgende søgnedag. Ændringen, hvorved lørdage i denne henseende sidestilles med helligdage, var navnlig begrundet i, at banker og sparekasser indførte lørdagslukning. Tilsvarende ændringer blev samtidig foretaget i købeloven, checkloven og vekselloven.